

«Cada any toquem millor, la familiaritat no es perd i tenim una gran compenetració. El 2008, "Corren" fa caure tots els murs i té un efecte màgic després de sis anys de picar pedra»

ENTREVISTA. Natxo Tarrés Garcia és activista social, músic, compositor i cantant dels Gossos durant 24 anys. Musicoterapeuta, president i cofundador d'Irehom (Institut de Recerca Holística de Montserrat). Membre del TEDxManresa, del 2011 al 2015 va ser coordinador del grup de Cultura del Pla Nacional de Valors del Govern de la Generalitat. Del 2000 al 2005 va ser director musical i ajudant de direcció de la companyia Sàmbola Teatre. També és autor d'un documental sobre el seu avantpassat Pere Tarrés, líder de la Federació de Joves Cristians de Catalunya.

Foto: Francesc Rubí

? D'on sorgeix el teu interès pel doctor Pere Tarrés?

? En sóc familiar directe i vaig viure en un entorn familiar de simpatia per la seva persona. Durant anys anàvem a buscar les seves germanes monges a Barcelona que venien a passar el dia de Sant Ignasi a Manresa. De petit vaig viure el procés de beatificació fins que es va dur tota la documentació a Roma, i la cerimònia de la beatificació el 2004 a Loreto, on vam tenir una recepció amb el Papa. De Manresa va sortir un autobús ple de dones de més de 70 anys que l'apreciaven molt. Va ser un dels líders de la Federació de Joves Cristians de Catalunya i va influir en la militància cristiana de personalitats com Jordi Pujol o Raimon Panikkar.

? Què pretenia el documental que li vas dedicar el 2005?

? Va ser un encàrrec al periodista Jordi Roigé, director de "Rock&Cat", que em va proposar compartir l'aventura. Hi vaig fer el guió i la música. Va ser una experiència bonica, que em va servir per descobrir els llocs que Tarrés freqüentava i que reflecteix el seu compromís. És una generació que va patir l'efecte entrepà: era un catalanista d'Església amb mentalitat oberta, que s'havia acostat al moviment obrer i estimava la seva pàtria, la natura i el muntanyisme. Va trencar esquemes. Com a representant de la FJCC, va ser perseguit pels anarquistes de la CNT d'Esparreguera, que pujaven cap dalt a Montserrat a cremar el monestir. El metge Tarrés que hi estava fent exercicis espirituals, va sortir en una ambulància per avisar els responsables de la Generalitat, que van ser a temps d'intervenir-hi, però es va haver d'amagar durant un any. Més tard, el van nomenar Protector de la Muntanya de Montserrat. Quan van cridar la seva lleva es va incorporar com a metge a l'exèrcit republicà als fronts del Segre i de l'Ebre, on va escriure un interessant "Diari de Guerra", en què ens vam basar per fer el documental. Amb la victòria dels "nacionals", va ser atacat per catalanista i va viure en unes condicions molt dures.

? Quina va ser la teva actuació dins del col·lectiu Insubmisos Bages?

? Informar sobre quins passos es podien fer per evitar el servei militar obligatori. Em movia en el

triangle que formaven L'Havana, l'Ateneu La Seca i el Txokoa. Ja no empresonaven pràcticament ningú, tot i que si que havíem de passar per un judici, on tots els membres del col·lectiu presentàvem el mateix manifest. En el judici celebrat a Barcelona l'advocat em va representar voluntàriament i el jutge em va inhabilitar per cinc anys.

? Quan et comença a interessar la música?

? Als 11 anys, una germana monja de Pere Tarrés em volia fer una prova per a l'Escolania, però no va anar bé. Des de la meua etapa de l'institut, on vaig formar el grup Forat Negre, la música m'apassionava, però al Conservatori, amb el canvi de veu, no m'ho passava bé i jo volia tocar un instrument. No va poder ser, l'Esclat estava ple, així que em vaig quedar a casa, amb una guitarra antiga amb la qual escrivia i tocava les meves cançons quan només tenia 15 anys. Van tenir un efecte sanador, com a espai per comunicar-me i expressar sentiments adolescents. Amb Forat Negre, per la Festa de la Llum del 1992, en un macroconcert a la Pista Castell, vam tocar per primera vegada en públic.

Gossos

? Com va néixer Gossos el 1993?

? Vaig començar amb Forat Negre en un local del Casal de les Escodines, on hi havia l'antiga presó i la Casa d'Andalusia, però com que fèiem nosa ens van fer fora. A l'antic Pare Algué, el solar es va mantenir com a equipament i els primers en entrar a l'escola ocupada de forma pactada van ser els de l'Agrupació Teatral Manresana. Després hi vam anar Forat Negre en un espai de les classes, i d'altres grups com Carpe Diem. D'allà va sortir l'Orquestra Girasol i el grup teatral Fora de Test i el grup Vés de Préssec, dels germans Farré. Aquesta situació va facilitar que tinguéssim una relació. També s'hi va ajuntar Juanjo Muñoz, que era el guitarrista més virtuós de Manresa i feia classes al Roger Farré. La reverberació era bona per cantar i ens trobàvem a estones a les tardes. Érem un grup d'amics amb projectes musicals diversos que, per vergonya, vam començar a actuar a Vic, Barcelona o Cardona. Ens vam acostumar a tocar al carrer. Vam participar a la Festa Major Alternativa a la plaça de Puigmercadal, on ens van presentar com els Amics de la Marta (Mora), que ens va fer d'enllaç. Allà crec que va aparèixer per primera vegada el nom de Gossos. Aquell primer concert va ser un desastre que va durar fins que un punky amb cresta va decidir que s'havia acabat. A partir d'aquell moment vam prendre consciència de ser un grup musical d'amics. A partir de llavors, la història va anar de pressa.

? Del 1993 al 1995 us vau donar a conèixer?

? Vam participar en dos concursos i els vam guanyar. El primer a Ràdio Ciutat quan es va aliar amb Flash. Els premis els van lliurar Mikimoto i Carles Cuní, al Sielu. Vam gravar la primera maqueta als estudis Kay de Manresa i després vam participar en la primera mostra de rock per a joves de la Generalitat, en el moment en què el rock català estava en efervescència. El concurs va ser interessant perquè hi havia eliminatòries i tocaves amb diversos grups fins arribar a la final de la sala de festes Zeleste. El premi per guanyar va ser gravar un disc, "Gossos", produït per Carles Cases. Ens va canviar la vida, ja que a partir del 1995 tenim un mànager de Barcelona que ens facilita una agenda de concerts, aprofitem els "bolos" que sorgeixen per l'estiu i comencen un nou capítol com a teloners dels grups més coneguts. Fem versions acústiques dels altres i això ens dona taules, ens permet ser creatius i fins i tot aprofitem la foto. Amb tres guitarres i un baix, quatre micros i cables arribem a milers de persones. Fem un bon aprenentatge com a autodidactes i el 1996 ja ens presentem com a caps de cartell. Ens professionalitzem i venem molts discos.

? Comenceu una nova etapa?

? Continuem amb l'etapa d'èxit del principi en què tot anava bé i cada concert era una festa. Es tractava dels Gossos acústics dels orígens. Gravem el segon disc, "En privat", produït per Nando

---

González, i el tercer d'estudi, "Metamorfosi", amb el productor Suso Sáez. Després en directe fem el quart: "Directament", al teatre Conservatori, on actuem en dos concerts seguits per a cantants i amics que ens apadrinen. Va ser com un autohomenatge a aquella etapa (1993-1998). Ens vam adonar que havíem tocat sotre i estàvem en un moment d'esgotament que podem concretar en el concert de Mollerussa, on ens van tirar cervesa i vam decidir parar. Vam llogar un xalet a Formentera, on vam passar una setmana reflexionant, aïllats, per seguir volent aprendre.

? Aleshores decidiu cantar en castellà?

? Suso Sáez és un músic avantguardista de l'escena madrilenya que ens ensenya música en majúscula i ens fa evolucionar amb el concepte de producció psicològica; és a dir, actuar en llocs que no hi anàvem per por. Ens va convèncer que en castellà no hi havia ningú com nosaltres. Podíem iniciar una nova aventura en el moment d'auge de les multinacionals. De les discogràfiques de Catalunya en dèiem carinyosament "barraquetes" perquè eren botiguetes petites i amb personalismes, sense criteris musicals. Va sorgir un contracte amb Virgin, una productora amb passió musical que va establir el segell Drac a Barcelona, on ens tenia com a fixatge estrella. Amb "De viaje" (2000) plantegem un viatge per descobrir Espanya i l'experiència va ser bona. Fem un repertori mig en català i mig en castellà. En alguns llocs com Salamanca flipaven i no entenien que no fóssim coneguts. Això ens va estimular per conquerir nous públics i vam iniciar una nova aventura que ens va portar a viatjar amb furgoneta arreu de l'estat, on vam actuar en 40 concerts. Però, vam entrar en conflicte amb algunes de les seves idees preestablertes i no ens va il·lusionar.

Foto: Francesc Rubí

? Retorneu, amb quines noves expectatives?

? De retorn aquí, sabem que ens hem de reinventar electrificant-nos i el 2002 incorporem el bateria Santi Serratosa. Hi ha un fil conductor: farem coses noves, però mantindrem el nom antic. Hem d'aprendre a ser Gossos amb una nova mirada musical. Per tant, ens redescobrim. És una lluita per posicionar-nos de nou, sense que la pròpia marca ens ofegui. Hem de batallar en un moment en què la indústria ha començat a fallar, amb nous formats, pocs concerts per l'IVA elevat i la crisi econòmica, que fa que els ajuntaments ens contractin menys. Sabem que haurem d'il·lusionar-nos amb projectes musicals, sense que ens donin per menjar.

? Sou professionals que no podeu viure de la música. Quina és l'alternativa?

? També per un tema de salut mental, hem d'aprendre a fer d'altres coses. Intentarem quadrar les agendes i repartir-nos la feina. Així, em toca la comunicació i gravar els discos a casa; el management anirà a càrrec del Juanjo; el Roger es responsabilitza de les portades i les fotografies... Hem d'estar atents a les xarxes socials per existir. Ens mantenim units per la passió a través de la música, que continuarà sent el nostre punt de trobada, però cadascú desenvoluparà la seva pròpia vida. Jo venc materials d'energia solar amb Jaume Domingo i faig tasques diverses. Ens adonem que cada any toquem millor, la familiaritat no es perd i tenim una gran compenetració, de manera que hem d'aprendre a viure amb les noves circumstàncies. L'any 2008, "Corren" fa caure tots els murs i té un efecte màgic després de 6 anys de picar pedra. Ja no hem de trucar portes, sinó que ens tornen a venir a buscar. Tornem a començar per recuperar la nostra gent. Vam fer la gira "De tu a tu". Els fenòmens generacionals passen així. Hi ha qui renega i s'aparta de l'adolescència. En canvi, els de la nostra generació hi tornen a veure una màgia especial, primer de desconexió, però ara de retorn.

? Com definiríes la darrera etapa, del 2008 al 2017?

? És una etapa per aprendre a madurar, però el projecte encara ens resistim a deixar-lo anar. És el nostre ofici i valorem molt el que tenim. L'èxit d'avui sobretot a Europa el tenen aquells que fan alguna cosa diferent al que no tenen, com el mestissatge de Txarango o La Pegatina. Nosaltres

fem pop i pop-rock que n'hi ha arreu, però valorem la nostra traça i professionalitat. Amb "Zenit" (2016) tenim la sensació que hem arribat a dalt i que ara ens ve la posta de sol. Ara bé, el que ha de venir s'ha de viure amb confiança. És normal que els joves ens tractin de clàssics, però encara podem seguir fent discos.

? Quina és la vostra relació amb Manresa?

? Molt bona. Ens sentim molt estimats a la nostra ciutat. Tots vivim aquí, on desenvolupem la nostra vida privada, llevat del Santi, que viu a Vic. Aquest abril hem rodat a la plaça Major les escenes finals del videoclip sobre la cançó "Voldria dir-te", de caire intergeneracional i holístic. És un treball de fragments de la ciutat amb gent que ve de diferents camins que al final es connecten. La idea principal és la d'interconnexió, per continuar alimentant les xarxes socials.

? Com va ser que organitzessis un homenatge a Bob Marley a l'Auditori de Barcelona?

? La música de Bob Marley no es desgasta, no sona antiga, i la seva vida va ser fascinant. Des de l'òptica pop és l'artista més universal que hi ha hagut, ja que ni els Rolling Stone no han arribat tan lluny. Marley va arribar a Àsia, Àfrica i Oceania. El director de música moderna de l'Auditori, Josep M. Dutren, va fer un viatge a Jamaica i va tornar fascinat amb Marley. Em va dir que és al carrer present, però es mereixia estar als espais de culte de la cultura com teatres i auditoris, perquè va fer alta cultura. Em va proposar muntar una escenografia, on vaig col·locar-hi imatges que suggerissin la contextualització de les lletres, amb petites dosis biogràfiques. L'espectacle té "reggae", però també un punt de "soul". Vaig tenir bons companys de viatge, com el Roger, baixista de Gossos. Vam fer una gira i el projecte encara ara és viu.

Sèmola Teatre

? Com vas entrar a Sèmola Teatre?

? La noia amb qui sortia aleshores era una actriu que vivia a Gràcia i em va comentar que volia anar a Vic a fer un càsting i em va demanar que l'acompanyés. Sèmola Teatre estava travessant un procés en què mitja companyia havia plegat i ens van fitxar a tots dos. Eren coetanis de la Fura dels Baus i també venien de fer espectacles de carrer, en uns moments d'esplendor de la Fira de Tàrrrega. Era un teatre visual en què els actors no parlaven, amb un director de forta personalitat, Joan Grau, amb un univers ric i que sabia arribar amb força al públic. Però alguns actors no l'enteniaven i ell s'hi enfadava. Com que jo l'entenia bé, feia d'intermediari. Amb ells vaig viatjar per tots els festivals de teatre d'Europa, Austràlia i Sud-amèrica. Em vaig plantejar: si la música m'ha ajudat tant, què puc fer per retornar-ho a les persones? Sóc un apassionat de la música i em va semblar fantàstic treballar amb imatges en què la música ha de conduir les emocions per crear escenes potents visualment. Vaig entrar de director musical i vaig acabar a escena i ajudant de direcció. Tot i que Gossos era la meua primera opció, m'hi vaig sentir ben tractat, amb mitjans, un personal tècnic qualificat, que feien una cultura transversal per a un públic amb criteri. Va ser un oasi.

? Quina és la teua feina com a musicoterapeuta?

? La paraula no m'agrada. Hauria de ser com ajudar a fer més felices les persones. Penso que la música també és un canal fantàstic per descobrir la interioritat, mitjançant les emocions. Amb el temps he treballat temes de facilitació grupal (treballar amb grups de persones des de la parella). Cal revisar el món interior i no buscar fora totes les respostes. Per exemple, per curar cicatrius, sobretot en entorns complicats. Tenim eines com la meditació, el silenci, aprendre a escoltar i la presència al lloc. En la nostra societat, tenim pocs espais per treballar-ho. Des de fa 12 anys, amb un grup de persones ens reunim de nou a deu del vespre el dimarts més proper a cada solstici i equinocci a l'església de la Cova. Hi fem una hora de música meditativa per apropar-nos a l'escolta interna. Són quatre cops l'any que coincideixen amb el pas de les estacions. Cal aturar-se i saber compartir-ho amb d'altres persones. Aquestes sessions es van iniciar a la

---

Coveta en l'etapa de Xavier Melloni, que ara és a Manlleu, una masia de Sant Jaume de Manlleu-, amb una comunitat de silenci.

Irehom

? Qui i per què va fundar l'Institut de Recerca Holística de Montserrat?

? Oriol Tarragó, Joan Soler i jo, el 2008. Vam comprar una finca a Castellgalí per buscar una nova mirada i reconstruir des del lloc on som ara, per mitjà de la bioconstrucció, reaprofitant la fusta, fer espais més saludables i que tinguin harmonia. Tenim sinergia amb l'Escola Agrària i treballem amb models de tallers i cursos. Com educar els fills aprofitant la natura. O com diverses famílies podem pagar el sou d'un pagès que faci la seva feina i ens puguem repartir la resta del que en surt de l'explotació agrària, que és el projecte ARC. (Agricultura de Responsabilitat Compartida). Cal reprendre camins com Mengem Bages, per trencar estereotips i crear noves sinergies. Som hereus del nostre territori. He treballat sempre en grups per promoure nous models de vida a favor del que sentim.

? Què és el TEDx Manresa?

? Enguany, el 9 de juny farem la sisena sessió al teatre Kursaal. Aquest any comptarem amb Marc Sellarès, que ha fet el bosc de les creus. L'organització TED neix a Califòrnia als anys 80 amb la finalitat de compartir idees. Té un format molt específic: cada persona té 18 minuts per explicar una idea, en una escenografia adequada. A partir d'una idea central hi ha 9 ponents, amb la pretensió de contribuir, amb el pensament crític. Volem trencar amb tòpics com la grisor de Manresa, fent aflorar el talent que hi ha. Són cinc hores seguides per poder veure d'altres realitats que ens sacsegin per replantejar-nos coses. La fundació s'autofinança.

? Per què es va constituir un Pla Nacional de Valors?

? És un projecte de govern en l'època d'Artur Mas, d'alguna persona dins de Convergència amb la ment oberta, per repensar el país des d'un altre paradigma. No parlo del procés d'independència. Era el 2011, quan el pensament i la ciència estaven evolucionant. Es tractava de veure com podem fer que un país es governi a través del bé comú. En lloc de tenir i fer (estat del benestar), ara estem en un canvi, que és, ser. Això vol dir no continuar reproduint el model i apostar per la filosofia del decreixement per fer un món més sostenible i entendre el medi ambient com a natura. Mas va protegir un projecte que incomodava força polítics. Ens va permetre fer un estudi que es va dividir en 22 àmbits de la societat que s'havien de treballar des de la transversalitat, amb una interrelació pràctica. Calia dissenyar un marc on, si per exemple parlem de salut, la prevenció ha de ser més important que la medicalització. Vam treballar uns cinc anys, però el Pla va quedar tocat pel ritme de la política amb el procés d'independència i quan Mas va plegar, els nous se'n van oblidar. Però no tinc cap dubte que a nivell intern va fer la seva feina.

? Així doncs, quina és la teva valoració?

? Molt positiva, perquè vam reflexionar sobre els intangibles, com per exemple, intentar ser més feliços, tot buscant el benestar de les persones. Malgrat les actituds egocèntriques, es va redactar un document que es va transformar en País conscient. Aquest document aposta per un procés participatiu real, una nova constitució amb eines de democràcia directa i participativa, com a Suïssa, perquè la Constitució doni el poder al poble, amb dret a vet, per promoure la consciència que les coses poden ser diferents si els ciutadans en tenim ganes i ens hi posem. Pel que fa a la meua feina, coordinava el grup de Cultura, entès en un sentit obert que incloïa paisatge i gastronomia. La Cultura ha de ser el pal de paller de tot el que inspira els governants a fer les coses millor.

? Què en penses de l'actual procés d'independència que es viu a Catalunya?

? Si hem de ser independents per tenir una bandereta, però tornar a ser una còpia d'un estat igual

---

que els altres que no em busquin. Ara, si aquesta independència és una oportunitat per plantejar-nos coses, sense aïllar-nos del planeta terra si que és una oportunitat, no sols nacional, sinó per reflexionar qüestions com el bé comú, cuidar la natura i fer que les persones estiguin millor. Sóc favorable a un Bages independent i sobirà perquè hi ha moltes coses que podríem fer i sembla que estem esperant que algú ens doni permís.

El perfil

Foto: Francesc Rubí

Natxo Tarrés Garcia neix a Manresa el 14 de setembre de 1974. El seu avi havia estat majordom de la Fàbrica Blanca de Sant Pau. El seu pare, Ignasi, és manresà i va treballar d'encarregat de la construcció a Cots i Claret. La seva mare, Isabel, és andalusa de Tíjola i va ser teixidora a diverses fàbriques manresanes. Va arribar a finals dels anys 50 del segle passat i es va instal·lar en unes golfes de l'avinguda Pirelli. És el petit de tres germans: L'Elisabeth treballa a l'UCI de Sant Joan de Déu i la Maria Josep és treballadora social. Conviu amb la seva companya de Sallent, Núria (Nu) Puigcorbé, que és massatgista de shiatsu, amb qui tenen dos fills: Tiua i Mel. Comença els estudis a Daina, una escola bressol de la plaça de Catalunya, i fa l'EGB al col·legi Sant Ignasi, d'on passa a l'institut Lluís de Peguera fins al COU, on munta el seu primer grup musical amb d'altres estudiants: Forat Negre. Actuen per les festes de la Llum a la Pista Castell el 1991. Passa per Bloc, a la pràctica una escola de formació on durant dos anys treballa com a assalariat al punt d'informació. Fa dos cursos d'Història a Bellaterra i per un conveni de pràctiques entra a "Regió7" a ordenar fotografies, la biblioteca i després aprèn maquetació. Va ser membre del col·lectiu Insubmisos Bages. El maig de 1993 forma el grup musical Gossos, amb Roger i Oriol Farré, i Juanjo Muñoz, «amb qui ens coneixíem de vista.» A partir del 2002 se'ls ajunta el bateria Santi Serratosa. Fins ara han tret 13 àlbums, des del primer, "Gossos", al darrer, "Zenit". Complementa la música amb d'altres activitats com a musicoterapeuta. Del 2000 al 2005 va ser director musical i ajudant de direcció de Sêmola Teatre. Del 2011 al 2015, coordina el grup de Cultura, del Pla Nacional de Valors del Govern de la Generalitat. El 2011 organitza el primer dels homenatges a Bob Marley a l'Auditori de Barcelona. És president i cofundador d'Irehom (Institut de Recerca Holística de Montserrat), és membre del TEDxManresa i participa del projecte comunitari de Sant Pau.